

عنوان مقاله:

نقش روانشناسی محیطی در بهبود کیفیت محیط بافت های فرسوده شهر تهران

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حامد عابدینی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه غیرانتفاعی خاتم تهران

سیمون آیوزیان - استاد معماری پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران،

خلاصه مقاله:

بافتهای فرسوده در شهرهای بزرگ به موجب مشکلات و معضلات عدیده‌ای که با آنها درگیر هستند، همواره موردتوجه پژوهشگران و صاحب‌نظران حوزه‌های مربوطه بوده‌اند. عموم مشکلات این قبیل بافتها در طول زمان و به خاطر تغییرات کالبدی و اجتماعی و همچنین عدم امکان پاسخگویی فضاهای محله به نیازهای روزمره و جدید ساکنین آن ایجاد شده است. امروزه محیط این قبیل محله‌ها با چالش‌های فرهنگی، اجتماعی و کالبدی روبرو بوده که نیازمند ارائه راهکارهای مناسب جهت ارتقا سطح کیفیت محیطی در آنها است. از طرفی توجه به دانش روانشناسی محیطی به‌عنوان علم بررسی‌کننده رابطه انسان و محیط و تاثیرات متقابل آنها بر یکدیگر، جهت یافتن راهکارهای بهبود کیفیت محیطی محلات فرسوده امری مهم تلقی می‌گردد. به واقع در بافتهای فرسوده، محیط کالبدی و اجتماعی محله به علت اوضاع نابسامان خود در بیشتر موارد بر روی مخاطبین و شهروندان اثرات منفی داشته و موجب بروز معضلات گوناگونی گردیده است. لذا در این پژوهش با روش تحلیلی-توصیفی به بررسی مبانی نظری تحقیق در ارتباط با بافت فرسوده و دانش روانشناسی محیطی پرداخته و تا بتوان از این طریق، معیارهای مهم این علم که موثر در بهبود کیفی محیط این قبیل بافتها هستند، شناسایی کرد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، روانشناسی محیطی، کیفیت محیطی، رابطه انسان و محیط.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1003575>

